

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

8vò Petitio matris filiorum Zebedæi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

fecundare potest humani pectoris agrum,
 Ut ferat optatos ex sparso femine fructus.
 Hac Solymæorum durissima corda protervos,
 Credo, repræsentant quâdam sub imagine nostri
 Temporis hæreticos, qui traditione sepultâ
 Ex scripturarum mutilatis textibus umbras
 Errorum, sensûsque vagos stabilire laborant.
 Absit, ut astipuler reprobatis sensibus! illa
 Sunt placitura mihi, quæ vult Ecclesia, Mater
 Immaculata, suos sincerâ Lege doceri.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS TERTIÆ
 INDUCTIO OCTAVA.

S. MATTH. CAP. 20.

Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi cum filiis
 suis, adorans, & petens aliquid ab eo. Qui dixit ei:
 Quid vis? ait illi: Dic, ut sedeant hi duo filii mei, unus
 ad dextram tuam, & unus ad sinistram in Regno tuo. Re-
 spondens autem Jesus, dixit: Nescitis quid petatis: potestis
 bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possu-
 mus. Ait illis: Calicem quidem meum bibetis; sedere autem
 ad dextram meam, vel sinistram, non est meum dare vobis,
 sed quibus paratum est à Patre meo.

SYNOPSIS.

*Dominus & Salvator noster Jesus Christus, ultimâ vice ascen-
 dit Hierosolymam; explicitè prænuntiat Discipulis suis Pas-
 sionem suam; matri filiorum Zebedæi seriò respondet ad interpo-
 sitam petitionem; Cœlestem Patrem œconomò cum operariis suis
 rationem ineunte comparat; & Sadduceos manifestè convincit.*

Sol ter Zodiacum, procul aspiciendo docentis
 Christi sudores, absolverat; ecce futuri
 Tempora festinus parat accelerare doloris.
 Hinc Jerichuntinâ, postquam sua lumina binis
 Reddiderat cæcis, discessit Christus ab urbe,
 Discipulisque suis querulo sermone recenset;

M

Nunc

Luc. Nunc Hierosolymam proficiscimur, ecce supremum
 28.31^h Luctibus impositum colophonem: qualia verum
 Prævideamus ibi rerum momenta, docebo.
 Gratus ero Solymis populo; sed livor, & in
 Lege peritorum populi subvertet amorem.
 Infidiabuntur lasso; tacitosque recessus,
 Quos sequar orandi studio permotus, avarus
 Discutient nacti ductorem: vincula capto
 Injicient; vinctum sero sub tempore noctis
 Ad fora Pontificum deducent: falsa loquentes
 Substituent testes, ad quorum dicta profana
 Ut me submoveant crudeli funere mortis,
 Judicibus tradent. Hi me, fervore coacti
 Seductæ plebis, quatient cadentque flagellum
 Mæque coronatum spinis, post mille dolores
 Damnabunt mortis: crucifigent inter iniquos
 Latrones medium; Cælo, Terræque stupent
 Immensæ feritatis opus, tragicique doloris.
 Emoriar; mæstoque redux ex funere surgam
 Mors mea, vita bonis; reprobis mea vita perennis
 Interitus. Fratres, hæc notificata relato
 Ad Superos animo pensate fideliter. Illi
 Hæc portenta putant non eventura Magistro,
 Qui tot prodigiis toti benefecerat urbi:
 Magna reservari, qui fecit magna, putabant.
 Matt. Hinc Zebedaiadum genitrix submissa precatur
 20.20^h Ut, quos in socios nuper legisset, eosdem
 Conregnatores sibi consociaret utrimque.
 Non animadvertunt, hæc ambitione resultat
 Quod præjudicium reliquis confratribus: unde
 Extinxit litem Christus, quærendo: Maria
 Multa rogas! poteruntne tui mea fata subire
 Difficilemque mei calicem gustare doloris,

Progeniti ? quam dura pati tormenta coarctet,
 Fufius explicui ; quem non veftigia terrent ?
 Conturbata gemit mulier ; fed corde refumpto,
 Depositoque levi , qui titillabat , honoris
 Aucupio , lacrymis Domino refpondet obortis :
 Non deerunt juffis , tibi fanctè fpondeo , triftem
 Evacuaturi calicem , quem primus acerbâ
 Fellis amaritie plenum gustabis ; ad illa
 Omnia , quæ toleras , pariter toleranda parati,
 Dummodo respicias oculis utrumque benignis.
 Chriftus ad oppofitum gemebundæ matris amorem
 Suaviter adjungit : Poterunt tua pignora triftem
 Martyrii cafum , qui me difjunget ab illis,
 Intuitu proprio cognofcere , meque Magiftrum
 In fimili , fi fata ferant , & poftulet ordo,
 Afperitate fequi : fed cur , quod inaniter urges,
 Hæc quæ concernunt Patrem , tibi danda rogâfti ?
 Terreno nequeunt librari jura Tonantis
 Arbitrio. Monitis mater contenta quievit.
 Difcipulos verò , mala quos contentio movit,
 Juffit adhortando , nunquam patrare nefandum
 Ambitionis opus : fervitum mittimur , inquit :
 Nolo miniftrari ; minimis impertior omne
 Obfequium famulis , animam pofiturus , ut illi,
 Quos Pater elegit , Cœlefti fede fruantur.
 Aufcultate mihi ! Cœleftem comparo Patrem
 Oeconomio vigili , qui primo manè colonos
 Conduxit varios , quorum folertia lata
 Vincti spatia & coopertos palmite colles
 Excolat : ivit amans curæ juftique laboris,
 Conduxitque viros , qui primum Solis ad ortum
 Juffa fequebantur ; bis , térque , quaterque rediit
 Ad fora , conductum plures , licèt altior iret

Matt.
 20. 1.

M 2

Phœ.

Phœbus, & ingrueret serotina vesperis hora.
 Post facis occubitus, servos mandavit adesse
 Oeconomus, qui pacta dedit sua præmia cunctis
 Conducti promissa quidem sibi munera solvi
 Aspiciunt; sed dum postremo tempore missis
 In vineta, vident æqualia præmia reddi,
 Indignabundi super imparitate laborum (tur
 Et mercede pari, cum murmure multa querun.
 Sed mala fervorū reprehendit murmura prudens
 Oeconomus: Quid verba crepant, dum iusta tulistis
 Præmia? de reliquo manus est mihi libera; dono
 Pro lubitu, vestroque nihil de munere demo.
 Vos oculis nequam, quia sum bonus? ite quieti
 Contentique datâ pactâ mercede laboris.
 Quod suprema Dei concedit gratia, nullo
 Vendico jure mihi; sum servus inutilis, omni
 Contentus fato: satis est, nimumque quietus
 Cum Superis vivam, postremâ sede locandus.
 Omnibus alma patet Cœlorum Regia: prima
 Sors dedit Hebræis; sed eis renuentibus, ingen
 Innumerabilium populorum turba replebit,
 Disponente Deo, viduata sedilia, Christus,
 Hanc fati seriem solitæ paritatis in umbra
 Subjiciens oculis, Regem connubia Nato
^{Marr.} Instituisse refert, ad quæ celebranda vocavit
^{22.} Primores regni: sed dum sprevisse paratas
 Hos invitatos epulas videt, atque vocantes
 Afflixisse suos famulos, plagisque gravatos
 Occidisse; suas accivit ad arma cohortes,
 Aggressusque gravi delēvit clade rebelles.
 Factâ strage, suos per compita quæque vagant
 Imperat accensos, ut, quos fortuna dedisset
 Ad sponsalitiæ deducant fercula mensæ,

Regia repletur ; procedunt festa ; sed unus
 Accubuit mensæ , quem Rex compellat : Amice,
 Cur huc intrâsti , nullo speciosus amictu,
 Plenus spurcitiis , olido nidore molestus
 Ingratusque mihi ? dehonestas prandia Regum :
 Ocyus indignum laqueis innectite, servi,
 Comestatorem ; protrudite subter opacas
 Carceris obscuri tenebras , ubi stridor & horror
 Concutiunt dentes , & lumina fletus inundat.
 Ex compendiolo paritatis tota relucet
 Effigies operum Christi , graviûmque laborum
 Pro convertendâ Solymæâ gente , sinistro
 Exantlatorum successu ; flebile drama
 Excidii , quo mota locis urbs tota periret ;
 Denique fera licèt , sed plena vocatio Mundi
 Totius , nullis (ô consolatio felix !)
 Gentibus exceptis. Populi gaudete ! reclusa
 Noctes atque dies patet almi janua Cœli ;
 Sed meminisse velim , decoranda palatia summi
 Principis omnigenæ virtutis veste decenti.
 Hac circumstantes Scribæ sibi symbola jure
 Appropriant , cupiuntque vafri seducere Jesum ;
 Ut , quia verborum strinxisset fulmine Clerum,
 Cæsareum pariter tentet temerare decorem.
 Hoc exploratum , blandâ sub fraude , ministros
 Ad Salvatorem mittunt , & comiter orant ,
 Ut , quia veraci contemneret ore favores,
 Responsum proferre sibi dignetur , an æquum
 Judicet , Augustis solitum numerare tributum
 Cæsaribus ? Christus respondet : Hypocriti pleni
 O simulatores ! quid me tentare venitis ?
 Cæsarei censûs mihi demonstrate numisma.
 Intererant missis comites Herodis alumni

Matt.
 22.16.

Et Pharisaorum tyrones, verba notatum,
 Quæ Christus super hac rerum gravitate dediffi
 Attendunt avidæ vulpes, monstrantque numifir
 Cæsaris: hoc Dominus benè contemplando rogaba
 Quem notat effigies? quid vult inscriptio numm
 Illi, Cæsaream faciem titulúmque referre,
 Respondent. Christus: Res est decisa; proin
 Reddite Cæsaribus, quæ sunt reddenda, Deo quæ
 Quæ reddenda Deo. Fallax confusa rubore
 Turba recedebat. Tunc Christo denique casti
 Hunc Sadducæi proponunt: Lege docemur,
 Si tuus improlis, surreptus funere, frater
 Decedit, viduam tibi consociare memento:
 Contigit hic nuper casus specialis: obibat
 Frater, & improli viduæ pro lege secundus
 Conjungebatur frater; successit eidem
 Tertius; & tali succedunt ordine septem
 Hoc in conjugio fratres: viduata maritis
 Fœmina decedit. Jam quæstio nascitur ancep
 Si, quod concedunt plures, post fata resurgu
 Defuncti, cujus mulier reputabitur uxor?
 Hoc sibi propositum dubium, casumq; Redemp
 Taliter ex ipsâ dubii radice resolvit:
 Nulla penès Superos dantur connubia; casta
 Angelicæque pari vivunt habitudine mentes,
 Corporibusque suis conjunctæ nulla deincep
 Instar spirituum, tractant commercia carnis.
 In dubium trahitis defuncta resurgere membra
 Spémque futurorum? vobis Scriptura reclam
 Cùm Deus ipse Deum se prædicet esse vetu
 Thariadæ, veterúmque Patrum, quos vivere cer
 Credimus. Ergò Deus vivis dominatur; inerte
 Non regit extinctos, nec inanib; imperat umbra

Matt.
22.24.

Quos sepelivistis, reparato corpore vivent.
 Attonito cives oracula tanta stupore
 Admirabantur. Volitat mox fama per urbem,
 Quòd Sadducæis sint ora coërcita; namque
 Sadducæorum Pharisaorumque senatus
 Semper in oppositos Scripturæ dogmata sensus
 Vertere solliciti, collidebantur ubique.
 Hinc placuit primis, quòd dexteritate docendi
 In media Christus convicerit urbe secundos.
 Quod tamen invidiæ, quo grex ardebat uterque
 Adversus Dominum, nusquam compescuit ignem.
 Continuata furit fallax tentatio; quidam
 Magnus legis Doctor simulando rogabat Matt.
 Judicium Domini, quæ sit lex maxima legum? 22.35.
 Ore potens Christus Doctori replicat: Illa,
 Quæ jubet ex totis Dominum redamare medullis,
 Assimilatur huic lex, quæ nos cogit amare,
 Tanquam nos ipsos, nostros quoscunq; propinquos.
 Hac duo cunctarum statuo compendia legum.
 A Pharisaorum cœtu mox noster anhelat,
 Ex quo descendat Christus, novisse Magister.
 Respondent scioli: Patet; ex Davide Redemptor,
 Res, ait, obscura est; Christum Psalmista fatetur
 Esse suum Dominum: si natus; quomodo patris
 Esse potest Dominus? Confessus rostra premo
 Conticuit. Jesu! quem juxta sanguinis ortum
 Ex Davide quidem, sed pro Deitate supremi
 Progeniem Patris colimus, miserere tuorum.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS TERTIÆ
 INDUCTIO NONA.

S. MATTHÆUS CAP. 21.

Plurima autem turba straverunt vestimenta sua in viâ; alii
 autem cædebant ramos de arboribus, & sternebant in
 viâ:

M 4

viâ: